

Any X.

9 de Setembre de 1905.

Núm. 454.

Eleccions

Als electors de Sabadell

Perilla la industria de Catalunya y ab ella l'agricultura que'n viu y el comers que s'hi sosté. D'errada en errada els governs espanyols de tots colors han anat cavantli la fossa: la revisio arancelaria fou una esperansa, però ara suau l'acabém de perdre. Entretinguts els polítics centralistas ab lluitas personals y mesquinas, han posat á Espanya en ridícol devant de Europa y Europa se n'ha aprofitat. Suissa, devantera de las demás nacions, ha exigit un *modus vivendi*: per la porta de las concessions á Suissa las manufacturas italianas, francesas y alemnyas entrarán aviat per nostre frontera, acabant d'enfondir la crisis terrible que passa la industria.

Las vinentas Corts haurán de solidar ó tirar per terra las erradas del Govern: hi ha d'haver lluita; s'hi ha de defensar lo nostre, s'hi jugará la sort de Catalunya.—Tú hi has de serhí—m'han dit.—Y jo, sense recordarme de ma falta de medis pera combatre, sense reflexionar lo costós de la empresa, he tancat els ulls y esmentant la herencia del nom que porto, l'amor á la Producció que he acabat de solidar á la Presidencia del Foment del Treball Nacional, he dit á la Lliga Regionalista de Sabadell, que m'ha honrat proclamantme candidat, y als

meus amichs d'aquet districte y d'altres industrials de Catalunya.—Aquí me tenu; féu de mi lo que vulguéu.

Y aquí soch y en vostras mans m'encomano.

Si m'elegiu pera representarvos al Congrès, la meva obra será de pau. Pau entre els estaments en guerra, pau entre'ls vells enemichs de diverses procedencias políticas; pau entre tots pera ajuntarvos en una sola aspiració: l'amor al treball, á la familia, á la patria. Jo lluitaré per vostra producció allá hont se l'amenassi, y ab mi lluitarán els meus amichs y companys fins á obtenir la victoria. Ni'ns convencerán, ni'ns atuirán, ni'ns farán tórcer. Avuy que totas las nacions, —fins Inglaterra—son proteccionistas, Espanya deu serho més que totas perque és més débil. Ara, com á mitg sigle passat, com l'any 85 y com l'any 92, els proteccionistas ensenyarém al Govern el camí de salvació. Y si no'l vol seguir, li obligarém.

No tinch ideas políticas en el bell sentit de la paraula: soch devot de la idea nova que arreu desvetlla als catalans y que farà son camí per Espanya com la van fer las ideas proteccionistas. Crech en la vida y en la forsa de Catalunya; tinch fé en la rassa y en sos ideals; segueixo'l moviment de la renaixensa integral de totas las manifestacions de l'ánima catalana y espero que la justicia de Deu, que castiga ó alsa als poblès com als homes, ens portará al Govern y